

Litet museum i anrika lokaler

Dalarö har tre museer i dag: Skärgårdsmuseet vid torget, Anders Franzéns bod i fiskarhamnen och SSIFs (Södra Skärgårdens Intresseförening) lilla hembygdsmuseum i backen ner mot hotellbryggan. I det senare gjorde vi ett besök för att tala med Karl-Erik Karlsson ("Kalle" för de flesta), mannen som tillsammans med hustru Berit byggt upp museet.

Först litet om lokalen. SSIFs hembygdsmuseum ligger i den äldsta kvarstående affärslokalen på Dalarö, troligen byggd 1859. Där drev handlanden Westenius diversehandel i många år från 1860. Kunderna kom från den omgivande skärgården från Nämndö i norr till Muskö och Rånö i söder. Lokalen ägs av kyrkan och ses som ett annex till kyrkans Gammalgården, byggd av handlare Westenius år 1865 på en äldre källarvåning. Affärslokalen har efter åren som diversehandel använts på olika sätt. Där har varit skomakeri, målverkstad, lager och turistbyrå bland mycket annat.

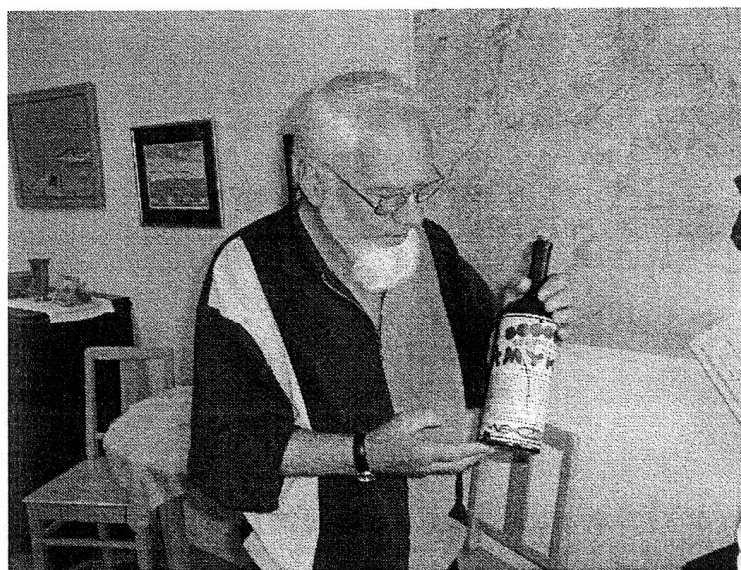
På Westenius tid

Skärgårdens historia

En av de många uppgifterna för Södra Skärgårdens Intresseförening är att värna om skärgårdens histo-

ria och bevara den för framtiden, samma uppgift som hembygdsföreningen f.ö. har lokalt på Dalarö. År 1993 öppnade sig tillfället för SSIF att ta hand om en del historiskt material som man fått, bl.a. akterstycket och bottenstocken av en Dalarölog-gert från Sigvard Anderson på Almedalsvarvet.

Kalle hade just genomgått två hjärtoperationer som tvingade honom lämna sitt elektrikeryrke i förtid. Så fick han litet tid över. Han och Berit har ett varmt intresse för bygdens historia, han bildar fjärde eller femte generationen på Dalarö och Gålö. Nu engagerade dom sig helhjärtat i att etablera museum och arkiv för skärgårdshistoria i lokalerna som SSIF hyrt av kyrkan.

Karl-Erik Karlsson gillar mycket den här mörkblå flaskan i tunt glas vars etikett berättar att den innehållit "AMYKOS, för toaletten." Den tillverkades av Gahns tidigt på förra seklet och ansågs duga till det mesta för både människor och hästar, bl.a. för tänderna, men mest för utvärtes bruk.

Lokalen hade använts som sommarkyrka en tid och var helt rosafärgad invändigt när SSIF kom dit. Det första Kalle gjorde var att måla om vägarna i ljusare, vit färg.

Redskap och prylar

Genom åren har sedan en hel del ytterligare material flutit in från olika håll. Det är redskap av olika

(Forts. från sidan 2)

slag från fiskare och andra yrkesgrupper. Det finns en gammal fin sälbössa som inte riktigt går att placera i tiden, och stövlar och väska i sälskinn. Så finns det förstås en hel del "prylar" från förr som man kan titta på, och foton och vykort från äldre tider.

Pressklipp

Det som Kalle själv kanske sätter mest värde på är nog ett dussin pärmar med tidningsurklipp från 1930-talet och framåt. De allra äldsta kommer i stor utsträckning från Ornö, men många reportage och notiser handlar om händelser på Dalarö. Det är en högtidsstund att ge sig tid att sitta ett par timmar och bläddra i pärmarna som ger en bra spegling av den utveckling som samhället genomgått.

Kalle har försökt hålla museet öppet ett par timmar om dagen från strax före midsommar och fram till skolstarten i augusti, d.v.s. samma tider som Skärgårdsmuseet. Inget inträde har man tagit och inget kommunalt bidrag har man fått så omkostnaderna har fått täckas av medlemsavgifter i föreningen.

Framtiden

Kyrkan har nyligen sagt upp hyreskontraktet per kommande nyårsskifte. Men i stället finns aktuella planer på att slå samman museiverksamheten med Skärgårdsmuseets om det blir verklighet av planerna att flytta detta från torget till Tullhuset. SSIF och Dalarö Hembygdsförening har tillsammans skissat på hur lokaler i Tullhuset kan användas i framtiden, och förslaget har gått in till fastighetsverket i det förslagspaket som insänts i dagarna och som omnämns på annan plats i den här skriften.

I den här lokalen upphör verksamheten vid årsskiftet